

My
Way

**MONICA
GEUZE**

© 2017 Monica Geuze /
Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen

◆ COLOFON

Auteur: Monica Geuze

Teksten in samenwerking met:

Alies Pegtel

Omslagontwerp en lay-out binnenwerk:

Autobahn, Utrecht

ISBN 978 90 215 6451 7

ISBN e-book 978 90 215 6452 4

NUR 450

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN / ALL RIGHTS RESERVED

NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVULDIGD EN/OF OPENBAAR
GEMAAKT DOOR MIDDEL VAN DRUK, FOTOKOPIE, MICROFILM OF OP WELKE
ANDERE WIJZE EN/OF DOOR WELK ANDER MEDIUM OOK, ZONDER VOORAFGAANDE
SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE UITGEVER.

DEZE UITGAVE IS MET DE GROOTST MOGELIJKE ZORGVULDIGHEID SAMENGESTELD.
NOCH DE MAKER, NOCH DE UITGEVER STELT ZICH ECHTER AANSPRAKELIJK
VOOR EVENTUELE SCHADE ALS GEVOLG VAN EVENTUELE ONJUISTHEDEN EN/OF
ONVOLLEDIGHEDEN IN DEZE UITGAVE.

DE UITGEVER HEEFT ERNAAR GESTREEFD DE RECHTEN VAN DERDEN ZO GOED
MOGELIJK TE REGELEN. DEGENEN DIE DESONDANKS MENEN ZEKERE RECHTEN TE
KUNNEN DOEN GELDEN, KUNNEN ZICH TOT DE UITGEVER WENDEN.

◆ FOTOVERANTWOORDING

Martika de Sanders: omslag, 2, 6, 11, 35,
46, 87, 93, 99, 100, 118, 120, 127, 133, 189

David Dijkhoff: 111

Overige foto's: Akasha spa: met dank aan
het Conservatorium hotel / ByDanie: met

dank aan ByDanie / Café George: met
dank aan Café George Amsterdam /

Cannibale Royale: met dank aan

Cannibale Royale Ruysdaelkade / FG:

© Jan Bartelsman / George: met dank aan

George W.P.A. / Izakaya: © BySam /

Jimmy Woo: © Jakob van Vliet / JWO:

Copyright 2017 © JWO Lekkernijen /

Loetje: met dank aan Loetje Groep BV /

Louie Louie: met dank aan Louie Louie /

MostwantedNL: © MostwantedNL / Nobu:

© Courtesy of Nobu Restaurants /

Palladium: met dank aan Palladium,

© NDSigned / Restaurant RED: met dank

aan Van der Valk Hotel Apeldoorn – de

Cantharel / Rollende keukens: met dank

aan Rollende keukens, © Marjolein van der

Klaauw / Teds place: met dank aan TEDS

2016 / W hotels: 2015-2017 Marriott

International, Inc. All rights reserved

INTRODUCTIE 7

VOORWOORD 8

TOEN 10

FAVO'S 48-84-124-130-190

NU 86

SHOOTS 2-6-11-35-46-
87-99-100-118-
127-133-189

STRAKS 126

**VRIENDEN-
BOEKJE** 132

DANK 192

H

Hi! Wat vind ik dit spannend en bijzonder. Mijn allereerste, en ik hoop niet enige, boek. Vroeger was dit altijd een van mijn

dromen en wilde ik na het verslinden van alle boeken van bijvoorbeeld Francine Oomen en Carry Slee, kinderboeken gaan schrijven. Mijn plan was om journalistiek te gaan studeren. Alleen dat liep een beetje anders. Hoe dat liep, kun je lezen in dit boek, maar ook over de aanloop tot mijn huidige carrière, dingen over mijn familie en je zult een hoop foto's van vroeger zien. Ik vond het schrijven van een boek een stuk moeilijker dan ik had verwacht. Vroeger schreef ik sowieso echt notitieboekjes vol met verhaaltjes over wat ik die dag had gedaan, wie ik op dat moment leuk vond of welke les ik het meest interessant had gevonden. Nu ik in een wereld leef waarin video eigenlijk centraal staat, heb ik lang geen stukjes meer geschreven. Toch weerhield dat me er niet van alsnog deze kans aan te grijpen en een boek uit te brengen. Ik ben er enorm trots op, en het is misschien een van de weinige dingen die ik heb gedaan waar ik zelf zo trots op ben. Wel vind ik het enorm lastig om de knoop door te hakken en te denken: Oké dan is dit het boek en kunnen we niet meer terug. Want iedere keer dat ik het lees, wil ik een bepaalde zinsopbouw weer anders, maak ik andere woordkeuzes of twijfel ik of ik 'dit' wel in het boek moet zetten. Op een gegeven moment heb ik dat proberen los

te laten en het eigenlijk te bekijken zoals mijn YouTubekanaal. Het is een momentopname. Dit is hoe ik nu in het leven sta en wat ik nu te vertellen heb. Met sommige video's op mijn YouTubekanaal ben ik het ook totaal niet eens, maar op het moment dat ik ze filmde, stond ik wel zo in het leven en daarom heb ik er ook voor gekozen nooit iets te verwijderen, ook al sta ik er nu niet meer achter. Ik denk dat het enorm menselijk is zo door het leven te gaan en je erop let omdat ik alles vastleg. Iemand die niet alles vastlegt, maar een foto van vijf jaar geleden terugziet, vraagt zichzelf waarschijnlijk ook af wat voor kleding hij of zij toen in hemelsnaam aanhad. Misschien heb ik de dag dat dit boek in de winkels ligt wel spijt van de dingen die erin staan of op welke manier ik ze heb opgeschreven, maar dat is dan maar wat het is. Ik ben dankbaar dat ik het überhaupt heb kunnen maken en wil daarbij in het bijzonder mijn uitgever Kosmos, Alies en mijn manager Stanley bedanken. Zonder jullie was het nooit geworden wat het nu is. ♦

Monica

VOOR WOORD

Allereerst, wat onw-
kkelijk dat je mijn boek
nu in je handen hebt.
Dit is een van mijn
dromen geweest die nu
toch echt werkelijkheid

is geworden. Ik heb geen idee wie dit nu
leest, maar laat ik beginnen met iets over
mijzelf te vertellen. Mijn naam is Monica
en ik ben nu iets langer dan twee jaar
eigenaar van mijn eigen YouTube-kanaal.
Op mijn kanaal plaats ik bijna iedere dag
een video over wat ik doe in mijn dagelijks
leven. Er is bijna geen sterkere vorm van
zelfreflectie. Ondanks dat ik natuurlijk niet
alles film kan ik ieder moment vanaf dat ik
ben gaan filmen terugzien. Eigenlijk is dat
best gek maar ook bijzonder en vooral leuk
omdat ik zo kan zien dat ik in de afgelopen
twee jaar best wel wat ben veranderd en
ook een stuk volwassener ben geworden.
Ik merk dat ik steeds meer zelf beslis hoe
ik wil dat dingen in mijn leven gaan. Ik doe
steeds minder dingen om alleen anderen te
pleasen ten nadele van mezelf. Het is mijn
leven en ik bepaal zelf hoe dat verloopt.

Tot twee jaar geleden was ik eigenlijk altijd
ongelukkig en soms depressief. Vanaf het
moment dat ik naar de middelbare school
ging, zat ik niet lekker in mijn vel. Ik had
het idee dat ik altijd iets moest doen waar
ik het nut niet van inzag. Terwijl iedereen
om me heen bezig was met zijn of haar
toekomstbeeld, heb ik dat nooit gehad. Ik
was erg onzeker over waar ik goed voor
was en wat ik überhaupt toe te voegen had

aan het leven. Door het vloggen is hier ver-
andering in gekomen. Ondanks dat ik een
groot deel van mijn privacy heb ingeleverd
ben ik ontzettend blij dat ik hier ooit mee
ben begonnen. Vloggen heeft mijn leven
in twee jaar tijd enorm veranderd, groten-
deels op veel positieve manieren. Het feit
dat ik nu iets doe waar ik plezier uit haal
en waarmee ik dingen bereik waar ik zelf
trots op kan zijn, is me heel veel waard.

Ik vertel mijn verhaal omdat ik hoop
dat anderen er iets aan zouden kunnen
hebben. Graag zou ik willen laten zien
dat je niet altijd een toekomstvisie hoeft
te hebben. Ik denk dat heel veel kinderen
niet weten wat zij later precies willen gaan
doen. En al zou je dat wel weten, dan kun-
nen er natuurlijk altijd dingen gebeuren die
je van tevoren niet hebt bedacht of kunt
bedenken.

Ondanks dat ik me wel vaak zo heb
gevoeld na het niet afmaken van verschil-
lende scholen en opleidingen, ben je geen
hopeloos geval als je niet precies weet wat
je wil. Ik heb het gevoel dat als je in deze
tijd niet presteert zoals dat op school van
je wordt verwacht, je meteen gezien wordt
als een *loser* van de maatschappij. Ik heb
echt een stronkhekel aan zweverig gepraat,
maar het is zoveel belangrijker dat je iets
doet wat je leuk vindt. Het is jouw leven
waar jij het allerbeste van moet proberen
te maken, klaar. ◆

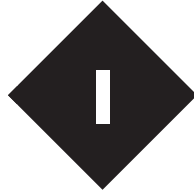
TOEN

'Ik zou mezelf graag een andere naam hebben, seseven'

◆ JONGENSMEISJE

Ik ben op 27 maart 1995 als Monica Rosanne Irene Quirine Geuze in het ziekenhuis van Zwijndrecht geboren. Irene is een

vernoeming naar mijn oma van moeders kant. De andere drie namen vonden mijn ouders, helaas voor mij, gewoon mooi. Zelf denk ik daar redelijk anders over; ik hoor de naam Monica iets te vaak terug tijdens 0906 reclames waarbij een zwoele stem je vraagt je postcode plus AAN te sms'en voor geile parkeerseks bij jou in de buurt. En over Quirine kan ik alleen maar blij zijn dat het mijn vierde en niet eerste naam is. Ik had het slechter kunnen treffen, maar ik zou mezelf toch graag een andere naam hebben gegeven.

Mijn moeder woont nog steeds in mijn ouderlijk huis, een gele bakstenen rijtjeswoning in een woonwijk in Hendrik-Ido-Ambacht. Aan het einde van de straat lag mijn basisschool, de Bron.

'Mijn camera is eigenlijk een soort beste vriendin met wie ik mijn dag deel'

Toen ik begon met video's uploaden kreeg ik veel scheve gezichten. Vooral van mensen die ik vaag kende. Ik ging toen het meeste om met Femke, Anthea en Jorik, zij stonden achter mijn keuze en vonden het alleen maar leuk voor me. Toch hoorde ik dat mensen, die ik bijvoorbeeld kende van de scholen waar ik op had gezeten, het maar raar vonden. Wie dacht ik wel wie ik was om mijn eigen leven dusdanig interessant te vinden om het op internet te posten? Soms krijg ik die vraag nog steeds, en ik heb er geen antwoord op. Ik vind mezelf en mijn leven namelijk helemaal niet interessant genoeg om op internet te gooien, maar toch merk ik dat het werkt. Ik kan mijn vinger er niet op leggen waarom, maar ik denk dat het gewoon menselijk is om het leuk te vinden in iemand anders leven te creëpen. Op dit gebied zijn de Kardashians in mijn ogen een van de meest succesvolle merknamen ter wereld. Ze hebben nu weet ik veel hoeveel seizoenen een eigen realitysoap en het enige wat

ze hier in doen is salades eten terwijl ze hun nagels laten lakken. Toch verandert alles wat ze aanraken in goud en is het standaard een succesformule. Daar heb ik onwijs veel bewondering voor.

Ondanks de scheve gezichten, kreeg ik hier ook wel meteen een paar duizend views voor terug. Ik zag dat het werkte en dit motiveerde mij om door te gaan. Ik vond het heel leuk om te doen, maar had er ook zo mee kunnen stoppen. Ik zit namelijk ook zo in elkaar, dat als het succes voor mij niet snel genoeg zichtbaar is, ik ermee stop. Want waarom zou ik iets wat niet goed loopt online blijven zetten? Dan hou ik het wel liever privé. Hoewel ik er zelf zo in sta, vind ik het ook mooi om te zien dat sommige kleine YouTube-kanaln volhardend zijn en toch door blijven gaan met uploaden in de hoop dat het op een dag word opgepikt. Daar heb ik alleen maar respect voor, want ik weet dat ik zelf sneller de handdoek in de ring zou gooien.

Mijn vlogs beginnen altijd thuis of in de auto. Dan zeg ik wat ik aan heb, vervolgens ga ik iets doen, en telkens geef ik even een update. Mijn camera is eigenlijk een soort beste vriendin met wie ik mijn dag deel.

Op het moment dat ik wakker word en de camera aanzet, heb ik nog geen idee wat ik ga zeggen of doen. Ik zal in ieder geval nooit iets speciaal doen om maar een leuke video te hebben. Dan is het eerder pech en heb ik maar een keer geen leuke video. Ook ben ik nooit bezig met de vlog van morgen. Ik vlog een week vooruit; wat ik vandaag film komt volgende week online. Als ik een dag vrij ben, edit ik wel vijf filmpjes achter elkaar. Het voelt ergens

wel als een soort druk om iedere dag een video online te zetten, maar dan bedenkt ik me altijd dat het mijn eigen kanaal is. Als ik een video niet upload dan doe ik het gewoon niet.

Ik denk dat als je niet dagelijks, maar wekelijks vlogt, het contact met de kijker afstandelijker is. Je bouwt een persoonlijke band met je kijkers op en mensen moeten het gevoel hebben dat ze je echt kennen. Vloggen is heel verslavend. Ik vind het heerlijk als ik naar de groei van mijn statistieken kijk, als ik zie dat mijn bereik groeit of om te raden hoeveel duimpjes ik nu weer omhoog zal krijgen.

In de afgelopen twee jaar heb ik heel soms niet gevlogd, dat was dan omdat ik niet zo lekker in mijn vel zat of omdat ik chagrijnig was, maar nooit omdat ik het vloggen zelf niet meer leuk vond. Als ik een week niet

heb gefilmd, dan merk ik dat het mis. Mijn dag is eigenlijk niet compleet als ik niets heb gefilmd. Als ik iets leuks doe en ik registreer het niet, dan vind ik het bijna zonde van de dag. Dit is nu eenmaal de wereld waarin we nu leven. Als je op social media actief bent en iedereen volgt je leven, dan lijkt het alsof er niets gebeurt als je niet iets vastlegt. ◆

BIJNA ALTIJD IN DE AUTO

Favorite... SHOPS

1 BYDANIE VINTAGE STORE

VINTAGE STORE VAN DANIE BLES; JE KUNT DAAR SERIEUS NIET NAAR BUITEN GAAN ZONDER IETS GEKOCHT TE HEBBEN.

2 MOSTWANTEDNL

WINKEL IN ROTTERDAM VAN EEN VAN MIJN BESTE VRIENDINNETJES, DANIQUE. ZE HEEFT ALLES ZELF OPGEZET EN BEN MEGA TROTS OP HAAR. OOK HIER IS HET NIET MOGELIJK DE WINKEL TE VERLATEN ZONDER EEN NIEUWE AANWINST.

FAVORITES

◆ **NAAM**

Kaj Gorgels

◆ **GEBOORTEDATUM**

8 september 1990

◆ **WOONPLAATS**

Rotterdam

◆ **HOE KENNEN WIJ ELKAAR?**

Wij kennen elkaar via Concentrate. Ik kwam ooit als gast binnen toen jij al host was. Een prachtige ontmoeting, want toen ik binnenkwam in de studio, dacht ik dat je last had van vergroeide nekwervels. Je zat namelijk zo naar je telefoon te kijken dat je helemaal

niet door had dat ik binnenkwam. Die gigantische telefoon van je, dat lijkt net een magnetron. Je zat er zo naar te kijken dat ik even dacht dat je aan het wachten was tot je maaltijd eruit kwam. Toen ik je een hand gaf om me voor te stellen, keek je met enige tegenzin op. Ik zag je ogen eerst niet, door die gemuteerde wimpers van je. Ik dacht nog: Wat een verwend klein puberaal etterbakje. Dit is niet mijn vriendin! Toen ik later als presentator aan Concentrate werd toegevoegd, kwam ik daar gauw op terug. Binnen heel korte tijd werd je een van mijn beste maatjes en dat ben je nog steeds, #NTB. Een wijze les, beoordeel mensen nooit op één ontmoeting.

◆ WAT IS ONZE LEUKSTE HERINNERING?

We hebben in korte tijd zoveel dingen meegemaakt en eigenlijk vooral heel veel leuke. We hebben dezelfde slechte, platte humor, dus we kunnen van saaie situaties toch iets leuks maken. Zo moesten we ooit voor een item filmen bij Safaripark Beekse Bergen. Jij kwam daar al aan met je bontjas, levensgevaarlijk, want als je ongesteld was, had je zo besprongen kunnen worden door een paar hitsige luipaarden. We werden daar begeleid door een medewerker, die gek was op dat park. Hij had ook een serieuze titel: 'ranger'. De man is één met z'n diertjes, de man leeft voor z'n diertjes. Niet verwonderlijk, dat hij z'n vak nogal serieus nam. Je bent niet zomaar ranger natuurlijk. Terwijl wij als twee clowns met zuurstofgebrek achter in z'n gammele safari-jeep zaten, vertelde hij vol passie over al die diertjes. Wij waren drukker bezig met onze vlog, snapchats en met de enorme penis die onder een voorbijlopende giraffe hing. Dat stoorde de ranger een beetje. Toen jij vervolgens de vraag stelde of je de diertjes ook aan kon raken, reageerde hij geïrriteerd: 'Ja, ze zijn fysiek, dus je kunt ze aanraken. Dat klopt. Maar of het slim is, is een tweede.' De toon was gezet, deze ranger is geen Mickey Mouse. Toen je vervolgens nog vroeg of de diertjes weleens ruzie heb-

ben, was hij het zat: 'Och man, ja in godsnaam. In het dierenrijk heb je een bepaalde rangorde, ga je over de grens, dan kun je echt een enorm pak op je sodemieter krijgen.' Wij keken elkaar aan en hebben vervolgens een halfuur onder de banken gelegen. Onze ranger vond het allemaal wat minder grappig en heeft ons snel in het olifantenhok afgezet, waar we nog twee uur stront hebben staan scheppen.

◆ BESCHRIJF MIJ IN 1 WOORD

Rare.

◆ WAT VIND JE MIJN BESTE EIGENSCHAP?

Dat je ondanks dat je eruitziet als een opgepoetste voetbalvrouw die getrouwd is met haar creditcard, enorm veel humor hebt en wat mij betreft zo vrachtwagenchauffeur had kunnen zijn of thuishoort in een bouwkeet waar iedereen boert, scheten laat en 'kut' roept! Ofwel, je hebt overal schijt aan, terwijl je dat op het eerste gezicht niet zou denken.

◆ WAT VIND JE MIJN SLECHTSTE EIGENSCHAP?

Dat je vreselijk snel geïrriteerd kunt raken en je dan gedraagt als een klein meisje dat geen snoepjes krijgt van haar vader en gaat lopen stampvoeten. Maar ik heb je door hoor, kleine boef.

My Way

Je hebt nu mijn allereerste boek in je handen en dat vind ik zo bizar. In mijn boek lees je hoe ik ben opgegroeid en hoe ik ben begonnen met het werk dat ik nu doe. Ondanks dat ik erg lang niet wist welke richting ik op wilde met mijn leven doe ik nu zoveel dingen waar ik onwijs veel plezier aan beleef. Ik hoop lezers wellicht bij te kunnen brengen dat het helemaal niet erg hoeft te zijn als je niet weet welke richting je op wilt met je leven. Op mijn Instagram page (@monicageuze) zie je bijna dagelijks updates van mijn leven, maar in dit boek zul je ook veel beeldmateriaal van vroeger zien en heb ik de mensen die het dichtst bij me staan in mijn 'vriendenboekje' laten schrijven. Ik hoop vooral dat het gewoon een leuk boek is waarbij je niet je leven haat, omdat het voelt als verspilde tijd door het te lezen.

Veel liefs,

Monica

MONICA GEUZE IS 22 EN MAAKT BIJNA DAGELIJKS EEN VIDEO OVER HAAR LEVEN. HAAR VLOGS STAAN BEKEND ALS EXTREEM EERLIJK EN RECHT DOOR ZEE. ZIJ HEEFT OP DIT MOMENT BIJNA EEN HALF MILJOEN VOLGERS OP INSTAGRAM EN MEER DAN 300.000 ABONNEES OP YOUTUBE.

WWW.KOSMOSUITGEVERS.NL

NUR 450
Kosmos Uitgevers, Utrecht/Antwerpen